

EDİTÖRDEN

Kıymetli Okurlarımız,

Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi olarak, 2019 yılının ilk sayısı olan 42. Sayımız ile yeniden karşınızdayız. Yoğun makale gönderimleriniz devam ediyor; biz de hakem süreçlerini mümkün olduğunca hızlı işletmeye gayret ediyoruz. 2019 yılı itibariyle yılda 4 (dört) sayı olarak çıkacak olmakla, bir nebze de olsa yoğun makale akışlarınıza karşılık vermeye çalışmaktayız.

Bu sayımızda 7 makalemiz bulunmaktadır.

Bu makalelerden biri, Taner ALTUN ve Şengül KASIM, “*Otizmle Yolculuk: Otizimli Çocuklara Sahip Ailelerin Çocuklarının Eğitime Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi*” adlı çalışmaları ile sayıya dâhil olmuşlardır. Bu çalışmanın amacı, otizimli çocuğa sahip ebeveynlerin çocuklarının gelişim ve eğitim süreçlerinde yaşadıkları durumlara yönelik görüşlerini incelemektir. Elde edilen bulgulara göre çocuklara otizm tanısının genellikle 2 ve 4 yaş arası konulduğu, ailelerin ilk karşılaştıklarında otizmle ilgilerinin oldukça yetersiz olduğu, ailelerin durumu öğrendiklerinde ilk önce üzüldükleri ve kabullenmedikleri daha sonra ise kabullenmek zorunda kaldıkları, yarı zamanlı kaynaştırma eğitimi sırasında çocukların diğer veliler tarafından dışlandıkları, çocuklarına gerekli

eğitimi alanda uzman öğretmenlerin vermelerini istedikleri, toplumun otizimli çocuklara yaklaşımının genelde çok iyi olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Ercüment ERBAY'ın “*Güç ve Güçlendirme Kavramları Bağlamında Sosyal Hizmet Uygulaması*” adlı makalesinde öncelikle güç konusu ele alınmış, daha sonra ise güçlendirme yaklaşımıyla ilgili literatürdeki bilgi paylaşılmıştır. Son olarak ise sosyal hizmet mesleğinde güçlendirme yaklaşımının yeri daha ayrıntılı olarak tartışılmıştır.

“*ocukları Kurum Bakımında Olan Ebeveynler: Yaşam Deneyimleri, Hizmet Beklentileri ve Gelecek Planları Üzerine Eko-Sistemik Niteliksel Bir İnceleme*” adlı makale diğer makalemizdir ve Gülsüm EGE ve Tarık TUNCAY tarafından ortak yayındır. Kendi talepleri sonucu çocukları kurum bakımına alınmış olan ebeveynlerin yaşam deneyimlerini eko-sistem yaklaşımı temelinde incelemenin amaçlandığı çalışmada, nitel araştırma yöntemi kullanılarak çocukları için Ankara Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğüne 2014 ile 2016 yılları arasında kurum bakımı talebinde bulunan 13 ebeveyn ile derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Araştırma sonucunda; ebeveynlerin anne ve baba olmaya ilişkin algılarının toplumsal cinsiyet söylemlerinden etkilendiği, kendilerini yetersiz gördükleri, kurum bakımını son are olarak değerlendirdikleri, karşılaştıkları sorunlarla baş edemedikleri noktada kurum bakımına yönelindikleri, ortak noktalarının sorunlar ile başetmede sosyal desteklerinin yetersizliği olduğu ortaya çıkmıştır.

Diğer makale, “*Bollywood Filmleri ve Hint Diasporası: Hint Değerleri Nasıl Yeniden İnşa Edilmektedir?*” başlıklıdır. Gamze GÜNEş, çalışmasında üç Hint filmi aracılığıyla Bollywood sinemasının hem diasporik Hint toplumlarını anavatana bağlama konusunda hem de Hint geleneklerini ve değerlerini devam ettirme ve koruma konusunda nasıl bir etkiye sahip olduğunu göstermeyi amaçlamaktadır.

Büşra Uslu'nun “*Kenya Cumhuriyeti'nde ocuk Koruma Sistemi: Makimei ocuk Evi Örneği*” adlı çalışmasında, Kenya Cumhuriyeti ocuk koruma sistemi yasal arka planı ile ele alınmış ve güncel ulusal ocuk koruma sisteminin resmi ekilmıştir.

Kezban DURDUBAŞ'ın kaleminden çıkan “*Mülga Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Huzurevlerinden İlk Defa Bakım Hizmeti Almaya Başlayan Yaşlıların Yerleşme Nedenleri*” adlı çalışmadır. Bu çalışmada Mülga Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı (ASPB) huzurevlerinden 2013-2017 yılları arasında ilk defa hizmeti almaya başlayan yaşlıların yerleşme nedenlerine ilişkin yapılan “Durum Tespit Çalışması” sonuç raporundan elde edilen veriler değerlendirilmektedir.

Nilay PEKEL ULUDAĞLI ve Gülçin AKBAŞ, “*Evlilik ile Çocuk Sahibi Olmaya İlişkin Sosyal Saat Algısı ve Evlilik Doyumu*” adlı makalelerinde günümüz Türkiye’sindeki genç yetişkinlerin, evlenme ve ilk kez çocuk sahibi olmalarındaki zamanlamalarının, evlilik doyumlarıyla ilişkisini incelemektedirler. Çalışmaya 24-41 yaşları arasında 445 evli birey katılmıştır. Katılımcılar, kendi evlenme ve çocuk sahibi olma yaşları ile ideal gördükleri evlenme ve çocuk sahibi olma yaşları temelinde; erken, zamanında ve geç olarak gruplandırılarak karşılaştırılmıştır.

İlgililerine faydalı olması temennisiyle, selamlar...

Doç. Dr. Faruk TAŞCI
Editör